

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะที่พึงประสงค์เป็นเป้าหมายสำคัญสำหรับการพัฒนาเด็กและเยาวชน ผู้สอนจึงต้องพยายามคัดสรรกระบวนการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พัฒนาทักษะต่าง ๆ อันเป็นสมรรถนะที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน หลักการจัดการเรียนรู้สถานศึกษาต้องจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรม (กระทรวง ศึกษาธิการ. 2551: 25)

ดังนั้นโรงเรียนซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบต่อการจัดการศึกษา จึงต้องดำเนินการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามจุดหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน การจัดการเรียนรู้จึงต้องจัดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และจุดเน้นของสาระสำคัญ โดยโรงเรียนควรส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนมียุทธวิธีในการดำเนินงานเพื่อให้ได้ผลดี คือ คิด ค้นคว้า เพื่อแสวงหาหลักการแนวทางต่าง ๆ และแนววิธีการใหม่ ๆ ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้วยวิธีการที่หลากหลายโดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ที่เป็นระบบหรือเรียกว่าระบบการเรียนการสอนหรือระบบการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจะทำให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ เพราะมีขั้นตอนและจัดการเรียนรู้ที่เป็นระบบ มีแบบแผนการปฏิบัติชัดเจน กระบวนการต่าง ๆ ดำเนินไปตามลำดับขั้นสามารถตรวจสอบได้ว่ามีจุดบกพร่องที่ใดบ้าง เมื่อเกิดปัญหาสามารถแก้ปัญหาได้ตรงจุด สามารถตรวจสอบได้ว่าการจัดการเรียนรู้ได้ผลเพียงใด

ปัจจุบันมีการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มคุณภาพการเรียนรู้ ซึ่งหากคุณภาพผู้เรียนหมายถึง การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามที่ผู้สอนกำหนด โดยผู้เรียนได้เรียนอย่างมีความสุข การใช้เทคโนโลยีจะสามารถตอบสนองคนในยุคปัจจุบัน เนื่องด้วยมีความรู้ที่เพิ่มขึ้นอีกทั้งตรงกับความต้องการของผู้เรียนในยุคใหม่ คือ อยู่ในสภาพแวดล้อมของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ชอบกราฟิกมากกว่าตัวอักษร ชอบเกมส์มากกว่างานเคร่งเครียด ความอดทนน้อย ไม่ชอบคอยนาน เข้าถึงข้อมูลรวดเร็วและอ่านเฉพาะที่สนใจ (ฐาปนีย์ ธรรมเมธา. 2557 : 119-127) ระบบการเรียนแบบอีเลิร์นนิ่งมีความยืดหยุ่น ความสะดวกสบาย และการเข้าถึงข้อมูล ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงเข้าถึงข้อมูลที่หลากหลายทางอินเทอร์เน็ตที่เป็นแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถกำกับการเรียนด้วยตนเอง ตามความก้าวหน้าและความสนใจของตนเอง วิธีเรียนแบบอีเลิร์นนิ่งจึงช่วยเพิ่มความพึงพอใจ

และลดความเครียดของผู้เรียนได้ทางหนึ่ง ตลอดจนผู้สอนสามารถเสนอเนื้อหา ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง แก้เนื้อหา และสื่อการสอนได้ง่ายและสะดวก ทำให้นำเสนอข้อมูลที่ทันสมัยได้อยู่เสมอ

ระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง เป็นการจัดการเรียนการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายเป็นหลัก มีการจัดสภาพการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบด้วยการใช้ประโยชน์จากคุณลักษณะและทรัพยากรของอินเทอร์เน็ตและเว็ลด์ไวด์เว็บ ในการสื่อสารและถ่ายทอดความรู้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ ครูอาจารย์มีบทบาทเป็นผู้สอนออนไลน์ในการสร้างเนื้อหาและออกแบบกิจกรรมการเรียน การสอน เป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ โดยการให้คำปรึกษา ช่วยตรวจสอบความก้าวหน้าและช่วยเหลือผู้เรียนให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองในระบบการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ (สุดาว เลิศวิสุทธิไพบูลย์. Online) เครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งรวบรวมความรู้ เป็นเสมือนห้องสมุดขนาดใหญ่ ทำให้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตกลายเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้นั้น ผู้สอนสามารถใช้อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งทรัพยากรในการเรียนรู้ เพื่อเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนใน ชั้นเรียนปกติได้ นักเรียนสามารถใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์เพื่อการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน กับนักเรียนด้วยกัน หรือกับผู้เชี่ยวชาญในเนื้อหาที่เรียน ตลอดจนสามารถสืบค้นข้อมูลจากแหล่งความรู้บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตด้วยเว็ลด์ไวด์เว็บ (World Wide Web)

โรงเรียนบางกะปิได้ตรวจสอบการจบการศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3) ประจำปีการศึกษา 2558 จาก 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่า มีนักเรียนที่มีผลการเรียนติด 0 และคาดว่าจะไม่จบการศึกษาตามเกณฑ์ในปีการศึกษา 2558 จำนวน 89 คน ใน 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ ภาษาไทย สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ โดยปกติทางโรงเรียนจะจัดสอนเสริมให้นักเรียนก่อนสอบแก้ตัวทุกครั้ง แต่จากการติดตามผลพบว่า ไม่สามารถสอนนักเรียนในเนื้อหาสาระที่นักเรียนไม่ผ่านให้ตรงตามความต้องการของนักเรียนได้ทุกคน ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะผู้รับผิดชอบงานด้านวิชาการของโรงเรียน จึงคิดแก้ปัญหาดังกล่าวโดยจัดสอนเสริมด้วยระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งขึ้นมาเพิ่มเติม เพื่อเป็นการช่วยเสริมการสอนครูผู้รับผิดชอบในการสอนเสริมนักเรียนที่มีผลการเรียนติด 0 ทั้งนี้เนื่องด้วยการเรียนแบบอีเลิร์นนิ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนการสอน ซึ่งผู้เรียนไม่จำเป็นต้องไปยังสถานศึกษาด้วยตนเอง สามารถเรียนได้ตามเวลาที่สะดวก เรียนได้ตามความถนัด ความสนใจ โดยต้องเรียนรู้เนื้อหาสาระ แบบฝึกหัด แบบทดสอบ จากคอมพิวเตอร์ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ระบบอินเทอร์เน็ต สามารถโต้ตอบกับผู้สอนหรือแลกเปลี่ยนความรู้ แนวคิด กับผู้เรียนจากสถานที่อื่นผ่านระบบเครือข่ายเช่นกัน รวมทั้งมีระบบการวัดและประเมินผล เพื่อให้ได้คุณภาพและมาตรฐานตามที่สถาบันหรือหน่วยจัดการศึกษากำหนด (พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2555: 190)

เหตุผลและความสำคัญดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบการบริหารงานด้านวิชาการของโรงเรียนบางกะปิ จึงได้ดำเนินการพัฒนาระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งกลุ่มวิชาพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นมา เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวเบื้องต้น โดยมีการดำเนินการตามลำดับขั้นตอนของกระบวนการวิจัยและพัฒนาเป็น 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจปัญหาความต้องการ ศึกษาและสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบระบบ

การเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้ระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง
 ขั้นตอนที่ 4 การรับรองและปรับปรุงแก้ไขระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง ผลจากการวิจัยใน
 ครั้งนี้ผู้วิจัยคาดหวังว่า การพัฒนาระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งกลุ่มวิชาพื้นฐานระดับชั้น
 มัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนบางกะปิ ที่พัฒนาขึ้นมาจะ สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการ
 จัดการเรียนการสอนของโรงเรียนบางกะปิ ให้เกิดประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อพัฒนาระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งกลุ่มวิชาพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษา
 ตอนต้นของโรงเรียนบางกะปิ
2. เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้ระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งกลุ่มวิชาพื้นฐาน
 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนบางกะปิ ดังนี้
 - 2.1 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนผ่านระบบการเรียนการสอน
 แบบอีเลิร์นนิ่งกลุ่มวิชาพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนบางกะปิ
 - 2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง
 กลุ่มวิชาพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนบางกะปิ
 - 2.3 ความพึงพอใจของครูผู้สอนและผู้ดูแลระบบ ที่มีต่อระบบการเรียนการสอนแบบ
 อีเลิร์นนิ่งกลุ่มวิชาพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนบางกะปิ

คำถามการวิจัย

1. ปัญหาและความต้องการ รวมทั้งความคิดเห็นของครูและผู้บริหารเกี่ยวกับ ระบบ
 การเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งกลุ่มวิชาพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนบางกะปิ
 ควรเป็นอย่างไร
2. ระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งกลุ่มวิชาพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของ
 โรงเรียนบางกะปิ มีลักษณะอย่างไร
3. ผลการทดลองใช้ระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งกลุ่มวิชาพื้นฐานระดับชั้น
 มัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนบางกะปิ เป็นอย่างไร
4. ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งกลุ่มวิชา
 พื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนบางกะปิ เป็นอย่างไร

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะทำให้ได้รับประโยชน์ต่าง ๆ ดังนี้

1. ผู้บริหารสามารถนำระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งกลุ่มวิชาพื้นฐานระดับชั้น
 มัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนบางกะปิ ใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อยกระดับ
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2. ครูผู้สอนได้แนวทางการจัดการเรียนการสอน เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และนำไปใช้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในโรงเรียนบางกะปิ ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

3. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนบางกะปิ ที่มีผลการเรียนติด 0 และคาดว่าจะไม่จบการศึกษาตามเกณฑ์ในปีการศึกษา 2558 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในสูงขึ้น และมีผลคะแนนผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา ระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งกลุ่มวิชาพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนบางกะปิ ปีการศึกษา 2558 มีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจปัญหาและความต้องการ ศึกษา และสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

1. วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาปัญหา และความต้องการตามความคิดเห็นของครู และผู้บริหารเกี่ยวกับระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง รวมทั้งศึกษาและสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

2. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา

2.1 กลุ่มเป้าหมายคือ ผู้บริหารในโรงเรียนบางกะปิ จำนวน 4 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 3 คน ครูผู้สอนในโรงเรียนบางกะปิ จำนวน 113 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 117 คน

2.2 แหล่งข้อมูลคือ ครู ผู้บริหาร รวมทั้งเอกสาร ตำราที่เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ การวิจัยและพัฒนา รูปแบบระบบการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยตนเอง แนวคิดทฤษฎีความพึงพอใจ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา คือ การสำรวจปัญหาและความต้องการพัฒนาระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งกลุ่มวิชาพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนบางกะปิ และการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

4. ระยะเวลาที่ศึกษา

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ในเดือนสิงหาคม 2558 ถึงเดือนกันยายน 2558

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง

1. วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างและตรวจสอบระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งกลุ่มวิชาพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนบางกะปิ มีเนื้อหาสาระวิชาจาก 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ ภาษาไทย สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ

2. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องของโครงสร้างระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง กลุ่มวิชาพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนบางกะปิ จำนวน 7 คน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารสถานศึกษา ด้านการนิเทศการสอน ด้านการวิจัยหรือวัดผลการศึกษา และด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ โดยจำแนกผู้เชี่ยวชาญเป็น 4 กลุ่ม มีคุณสมบัติดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้บริหารสถานศึกษามีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 2 คน

กลุ่มที่ 2 ศึกษานิเทศก์ที่มีประสบการณ์ด้านการนิเทศการสอนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปฏิบัติงานด้านการนิเทศการสอนอย่างน้อย 5 ปี จำนวน 2 คน

กลุ่มที่ 3 ผู้มีประสบการณ์ด้านการวิจัยหรือการวัดผลการศึกษา ปฏิบัติงานด้านการวิจัยหรือการวัดผลการศึกษาอย่างน้อย 5 ปี จำนวน 1 คน

กลุ่มที่ 4 ผู้มีประสบการณ์ด้านคอมพิวเตอร์ 5 ปี จำนวน 2 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา คือ การตรวจสอบความเหมาะสม และความสอดคล้องของระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งกลุ่มวิชาพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนบางกะปิ คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4. ระยะเวลาที่ศึกษา

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาในภาคเรียนที่ 1-2 ปีการศึกษา 2558 ในเดือนตุลาคม 2558 ถึงเดือนธันวาคม 2558

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้ระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง

1. วัตถุประสงค์

เพื่อทดลองใช้ระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งกลุ่มวิชาพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนบางกะปิ

2. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มเป้าหมาย คือ ครูผู้สอนจากกลุ่มวิชาพื้นฐาน 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ ภาษาไทย สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ กลุ่มสาระการเรียนรู้ละ 3 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 15 คน ผู้ดูแลระบบ จำนวน 1 คน และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลการเรียนติด 0 และคาดว่าจะไม่จบการศึกษาตามเกณฑ์ในปีการศึกษา 2558 จำนวน 89 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ การทดลองใช้ระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งกลุ่มวิชาพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนบางกะปิ

ตัวแปรตาม คือ

1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนผ่านระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง กลุ่มวิชาพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนบางกะปิ

3) ความพึงพอใจของครูผู้สอนและผู้ดูแลระบบที่มีต่อระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งกลุ่มวิชาพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนบางกะปิ

4. ระยะเวลาที่ศึกษา

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ในเดือนมกราคม 2559 ถึงเดือนเมษายน 2559

ขั้นตอนที่ 4 การรับรองและปรับปรุงแก้ไขระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง

1. วัตถุประสงค์

เพื่อตรวจสอบและรับรองระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งกลุ่มวิชาพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนบางกะปิ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการพัฒนาระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง พร้อมทั้งผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์ของระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง

2. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน พิจารณาตรวจสอบและรับรองระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง ทั้งนี้ได้กำหนดคุณสมบัติผู้ทรงคุณวุฒิดังนี้

2.1 เป็นศึกษานิเทศก์มีประสบการณ์ด้านการนิเทศการสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปฏิบัติงานด้านการนิเทศการสอนอย่างน้อย 5 ปี หรือ

2.2 เป็นผู้สอนโดยใช้ระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง มีประสบการณ์ในการทำงานไม่น้อยกว่า 5 ปี หรือ

2.3 เป็นผู้จบการศึกษาด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และมีประสบการณ์ทำงานการสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา คือ การตรวจสอบและรับรองระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง กลุ่มวิชาพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนบางกะปิ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ และการปรับปรุงแก้ไขระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งกลุ่มวิชาพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนบางกะปิ ฉบับสมบูรณ์ โดยผู้วิจัย

4. ระยะเวลาที่ศึกษา

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ในเดือนพฤษภาคม 2559

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนา หมายถึง การดำเนินการหรือการปรับเปลี่ยนรูปแบบระบบการเรียนการสอนให้เกิดผลเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายที่กำหนดไว้

2. การเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง หมายถึง การจัดการเรียนการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ผ่านระบบเครือข่ายออนไลน์เป็นหลัก มีการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ โดยใช้ประโยชน์จากคุณลักษณะหรือแหล่งเรียนรู้จากอินเทอร์เน็ต และเวปไซด์เว็บในการสื่อสาร และถ่ายทอดความรู้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่

3. ระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง หมายถึง การแสดงโครงสร้างความเกี่ยวข้องกันของส่วนประกอบต่าง ๆ ที่ทำงานร่วมกันเพื่อจุดประสงค์เดียวกันของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ผ่านระบบเครือข่าย ซึ่งกลุ่มขององค์ประกอบที่ทำงานร่วมกันจะประกอบด้วยระบบย่อยหลาย ๆ ระบบรวมกัน และร่วมกันปฏิบัติงานอย่างเป็นขั้นตอนชัดเจน

4. คุณภาพของระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง หมายถึง ลักษณะที่ดีของระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งด้านความมีประสิทธิภาพ วัดได้จากผลการประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และด้านประสิทธิผล วัดได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เพิ่มขึ้น และความพึงพอใจที่มีต่อระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งของนักเรียน ครูผู้สอนและผู้ดูแลระบบ

5. ครูผู้สอน หมายถึง ครูหรือผู้สอนในระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งซึ่งเป็นผู้สามารถสร้างเนื้อหาและออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ด้วยวิธีการให้คำปรึกษา ช่วยตรวจสอบความก้าวหน้าและช่วยเหลือให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองหรือเรียนร่วมกับผู้อื่นได้

6. นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นนักเรียนในระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งกลุ่มวิชาพื้นฐาน โดยผู้เรียนต้องมีการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านเนื้อหาและสื่อคอมพิวเตอร์ โดยใช้เทคโนโลยีในอินเทอร์เน็ตด้านระบบนำส่งสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเครื่องมือหลัก

7. กลุ่มวิชาพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง กลุ่มวิชาพื้นฐานที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาวิจัย ประกอบด้วย 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ ภาษาไทย สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

8. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่แสดงพฤติกรรม ซึ่งเกิดจากกระบวนการเรียนรู้เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน โดยวัดได้จากคะแนนของนักเรียนที่ทำแบบทดสอบในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ผู้สอนสร้างขึ้น และผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว

9. ความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง ระดับความรู้สึกในทางที่ดีของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนผ่านระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งกลุ่มวิชาพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนบางกะปิ ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

10. ความพึงพอใจของครูผู้สอนและผู้ดูแลระบบ หมายถึง ระดับความรู้สึกในทางที่ดีของครูผู้สอนและผู้ดูแลระบบ ที่มีต่อระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งกลุ่มวิชาพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนบางกะปิ ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น